

ærede Medlem sigter til, naar han siger, at jeg som Formand for Toldlovsudvalget fører Forhandlinger med en eller flere Bankdirektører. Det lyder allerede af noget: en Bankdirektør — der har nu aldrig været Tale om flere, det er første Gang i Dag, jeg hører det, og jeg kender ikke flere; men maa jeg sige lidt om disse Forhandlinger. Der er sket det, at den Mand, der har gjort Hovedarbejdet med Toldlovsforslaget, det grundlæggende Arbejde, som han, saa vidt jeg ved, har ofret det meste af sin Tid i de sidste 5 Aar, han har været i Administrationen, senere er blevet Minister, hvad der vel ikkediskvalificerer ham, og senere igen Bankdirektør, hvad der vel heller ikke diskvalificerer ham, og denne Mand har meldt sig og sagt: Jeg er villig til med det Kendskab, jeg i de 5 Aar har erhvervet mig til Sagen, at yde min Medvirkning. Jeg finder, det er min Pligt at høre, hvad Manden har at sige, og det saa meget mere som han for mig udelukkende staar som den kyndige Mand, han er, paa det toldtekniske Omraade; jeg har aldrig i denne Forbindelse betragtet ham som Bankdirektør eller som tidligere Minister. I øvrigt har denne Henvendelse sit Udspring af Forhandlinger, som er fremkommet ikke paa min Foranledning, men ved Henvendelser til mig, og jeg har, som sagt, følt det som min Pligt paa dette som paa andre Lovgivningsomraader at arbejde loyalt sammen med enhver, der kan og vil yde sin Medvirkning til et godt Resultat af Forhandlingerne, og at vedkommende, det er ikke alene Hr. Riis-Hansen, Talen er om her, som var den første, der henvendte sig til mig, ikke fandt Anledning til at henvende sig til det radikale Parti, er ikke min Fejl. Men altsaa, jeg vil til en hvilken som helst Tid være villig til at optage Forhandlinger om denne som om andre Ting med kyndige Folk, som vil række en Haand til en god Løsning. Det ærede Medlem tilføjer, ganske paa sit eget Ansvar, at der nu arbejdes i den Hensigt at komme til en daarlig Løsning. Det ved det ærede Medlem overhovedet intet om. Hvorfra ved det ærede Medlem, at der arbejdes paa en daarlig Løsning? Der foreligger ingen Løsning, der foreligger paa enkelte Punkter Udkast, som overvejes og kritiseres, men om Resultatet kan jeg intet sige i Øjeblikket. Jeg kan dog give een Oplysning, og det er den, at der her er en ikke ringe Forskel fra det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Rode tidligere har indtaget ved Forhandling af lignende Art. Paa det Tidspunkt, da der var Tale om de berømte Importforbud, var Stillingen jo den, at det ærede Medlem

Hr. Rode ønskede Importforbud udover Toldloven af 1908, altsaa yderligere Skærpselser af de Forhold, som ligger i Beskyttelsesloven af 1908. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det Grundlag, hvorpaa der her har været forhandlet, ikke paa noget Punkt gaar ud paa at give mere Beskyttelse end i 1908, og følgelig kan det ærede Medlem være ganske rolig, der er ikke her noget som helst, der gaar i den Grad i Beskyttelsesretning som det, det ærede Medlem selv i tidligere Tid har været Talsmand for; jeg ved ikke, om han vedstaar det længere.

Saaan ligger Spørgsmaalet med Hensyn til de Udentingsforhandlinger, der føres. Nu lyder det jo i og for sig følt, at der føres Udentingsforhandlinger, men det er jo noget, som baade det ærede Medlem og alle andre i denne Sal ved, at overalt, hvor vi vil komme til at gribe ind i det praktiske Liv, hvad vi alle Dage vil komme til ved Toldlovsforhandlinger, vil vi altid gøre klogt i at forhandle med de praktiske Folk, og det er ikke andet end dette, der sker her. Hvis der var Tale om, at man kunde binde Rigsdagen, var det noget ganske andet, men den Slags Kommissioner sidder ikke mere, de er alle afløst, og jeg behøver vel ikke at nævne for det ærede Medlem, hvorfra den Slags Udvalg stammede. Men naar der i Øjeblikket sidder et Toldlovsudvalg, og intet kan gøres, uden at det kommer for i Toldlovsudvalget, naar Tiden er kommet, og intet kan gennemføres uden at være forelagt for dette og det andet høje Ting, kan det ærede Medlem være ganske rolig. Der sker intet her, uden at det kommer frem i fuldt Dagslys, naar det er modent dertil, og det er det desværre ikke. (Afbrydelse). Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Rode, som nu afbryder, plejede at føre sine Forhandlinger paa Kongens Nytorv for aabent Tæppe, jeg tror ogsaa, det gik til paa den Maade, at man førte Forhandlinger med dem, som selv tilbød sig, dem, som man fandt det rigtigt at føre Forhandling med, indtil det rigtige Tidspunkt kom, hvor man gik til de Institutioner, det kom an paa, til Regeringen, Rigsdagen, eller hvem det var, og der blev Bestemmelserne truffet. Det er det samme, der sker her, der er intet som helst mærkværdigt i de Ting, som foregaar.

Jeg skal ikke spille flere Ord paa disse Oplysninger, der er intet som helst mærkværdigt i den Maade, hvorpaa Forhandlingerne sker, men der er dog endnu et Punkt, jeg vil gøre opmærksom paa, et Punkt, hvor det ærede Medlem heller ikke har nogen som helst Grund til Klage. Det